

ligt at bygge et Fængsel, som koster 5,200 Kr. pr. Fange at opføre. Dette finder Mindretallet det betænkeligt at være med til.

Skønt det foreliggende Odense-Projekt ikke er blevet saa omhyggeligt udarbejdet, at man nøjagtigt kan sige, hvor meget dets Gennemførelse vil koste under ca. 800,000 Kr., er det selv i værste Fald altsaa meget billigere end Fængselet i Nyborg, og Mindretallet maa derfor allerede af Hensyn til Statens Finanser foretrække at indrette Fængselet i Odense.

Efter at der allerede er dannet en Kærne i den Fangebestand, som sendes til Kølseng for at grave Mergel, af Fanger, som have været der før, maa det være muligt at bringe Antallet af de der anbragte Fanger betydeligt op. Hvis man bygger til dem saa godt, men heller ikke bedre, end en almindelig Gaardmand bygger sit Stuehus, maa man kunne skaffe Plads til indtil 60 Fanger i Kølseng for en ikke alt for stor Udgift.

Efter de Oplysninger, som ere fremkomne i Udvalget, synes Tilbygningen til Vridsløse at kunne undværes, og den bør altsaa spares.

I Henhold hertil stiller Mindretallet Forslag om en forandret Affattelse af Lovforslaget.

Odense Kommune har tilbudt at afgive en passende Grund til Fængsel gratis (jfr. Bilag Nr. 10). Udvalgets Flertal har afvist dette Tilbud uden at undersøge det nærmere eller forhandle derom med Odense Byraad. I Nyborg betales Grunden med gennemsnitlig 1,600 Kr. pr. Td. Land. Resultatet synes derfor at blive, at trods den megen Tale om Sparsommelighed vil Udvalgets Flertal gennemføre den dyreste af samtlige tre Planer.

Medunderskrevne *Marott* finder desuden Anledning til at bemærke, at han er enig i de af et andet Mindretal (*Martin Olsen* og *Sabroe*) anstillede Betragtninger over Aarsagen til den paastaaende Fængselsnød som bundende i den sociale Nød og i den bestaaende Straffelov i Forbindelse med, at en stor Del

af vore Dommere ved Afsigelsen af Domme tager lidet eller intet Hensyn til det psykologiske Moment og de Omstændigheder, som have ført til Forbrydelsen, men dømmer haardt og skematisk efter den i Straffeloven givne „Tarif“. Han finder Anledning til at understrege dette triste Faktum, der ogsaa giver sig Udslag i en vidtdreven Anvendelse af Varetægtsarrest, og vil særlig fremhæve, at *den størst mulige* Anvendelse af Benadningssystemet under disse Forhold er tilraadelig og fuldt forsvarlig. Flertallet har ikke villet høre Tale om i denne Overgangstid fra det gamle til et nyt og forhaabentlig mere tidssvarende Straffesystem at raade Bod paa „Nøden“ ved at udvide bestaaende Fangekolonier eller oprette saadanne nye Institutioner, hvorved man ikke foregriber Fremtiden. Da det imidlertid gælder om at bekoste *det mindst mulige i Øjeblikket*, har han som anført valgt at slutte sig til det af Fængselskommissionen anbefalede Forslag om Rytterkasernens Omdannelse m. v.

Et *Mindretal* (*Sabroe* og *Martin Olsen*) kan ikke slutte sig til den Opfattelse, at der skulde herske en *saa* stor Trang til Opførelsen af et nyt Fængsel, at Kravet herom kan overskygge en Række meget betydelige sociale Krav. Man maa hævde, at Lovgivningsmagten i langt højere Grad maa tage Sigte paa at forebygge Forbrydelser; med de yderst sørgelige Nødstilstande for Øje og den manglende Opdragelse, som bliver Tusinder af Børn og unge til Del, turde Lovgivningens Opmærksomhed hellere paakræves til Forbedring af de sociale Forhold og dybtgaaende pædagogiske Foranstaltninger.

Mindretallet kan ikke godkende, at det navnlig for Tiden vil være forsvarligt at opføre et Fængsel, som vil koste langt over 5,000 Kr. pr. Fange. Mindretallet har ønsket at stille et Beløb af indtil 500,000 Kr. til Raadighed for Justitsministeren, for at der i Nyborg kunde opføres en Anstalt med Bygninger af lettere Karakter, og som kunde rumme ca. 250 Personer. Hensigten med denne Anstalts Opførelse skulde delvis være den